

سه ساله‌ای که ستاره شام شد + تصاویر

در میان کودکان امام حسین (ع) دختر کوچکی به نام فاطمه بود و چون امام حسین (ع) مادر بزرگوارشان را بسیار دوست می‌داشتند، هر فرزند دختری که خدا به ایشان می‌داد، نامش را فاطمه می‌گذاشت. همان گونه که هرچه پسر داشتند، به احترام پدرشان امام علی (ع) وی را علی می‌نامید.

در میان کودکان امام حسین (ع) دختر کوچکی به نام فاطمه بود و چون امام حسین (ع) مادر بزرگوارشان را بسیار دوست می‌داشتند، هر فرزند دختری که خدا به ایشان می‌داد، نامش را فاطمه می‌گذاشت. همان گونه که هرچه پسر داشتند، به احترام پدرشان امام علی (ع) وی را علی می‌نامید.

حضرت رقیه (س) در واقعه عاشورا حدود سه یا چهار سال سن داشت که بعد از شهادت پدر و یارانش در عصر عاشورا، به همراه دیگر زنان بنی‌هاشم توسط سپاه یزید به اسیری رفت و در خرابه‌های شام به شهادت رسید.

به گزارش فارس از دمشق، پس از اسیری خاندان اهل بیت (علیهم‌السلام) و سفر آنها به شام و کوفه، حضرت رقیه (ع) بعد از تحمل سختی‌های اسیری در شبی جانسوز در شام به شهادت رسید.

رقیه که بود

اصل وجود دختری چهار ساله برای امام حسین (علیه السلام) در منابع شیعی آمده است، اما در بعضی منابع در این باره اختلاف وجود دارد. در کتاب کامل بهایی نوشته علاءالدین طبری (قرن ششم هجری) قصه دختری چهار ساله که در ماجرای اسارت در خرابه شام در کنار سر بریده پدر به شهادت رسیده آمده است، اما در مورد نام او که آیا رقیه بوده یا فاطمه صغری و ... اختلاف است.

همچنین سید بن طاووس در کتاب «171#& لهُوف» خود می‌نویسد: «171#& شب عاشورا که حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) اشعاری در بی‌وفایی دنیا می‌خواند، حضرت زینب (س) سخنان ایشان را شنید و گریست. امام (علیه السلام) او را به صبر دعوت کرد و فرمود: «171#& خواهرم ام کلثوم و تو ای زینب! تو ای رقیه و فاطمه و رباب! سختم را در نظر دارید [و به یاد داشته باشید] هنگامی که من کشته شدم، برای من گریبان چاک زنید و صورت نخرانید و سخنی ناروا مگویید و خویشتن‌دار باشید.»

مادر حضرت رقیه

بر اساس نوشته‌های بعضی کتاب‌های تاریخی، نام مادر حضرت رقیه (علیها سلام)، امّ اسحاق است که پیش‌تر همسر امام حسن مجتبی (علیه السلام) بوده و پس از شهادت ایشان، به وصیت امام حسن (علیه السلام) به عقد امام حسین (علیه السلام) درآمده است. مادر حضرت رقیه (علیها السلام) از بانوان بزرگ و با فضیلت اسلام به شمار می‌آید.

بنا به گفته شیخ مفید در کتاب الارشاد، کنیه ایشان بنت طلحه است. نام مادر حضرت رقیه (علیها سلام) در بعضی کتاب‌ها، ام جعفر قضاعیه آمده است، ولی دلیل محکمی در این باره در دست نیست. هم چنین نویسنده معالی السبطین، مادر حضرت رقیه (علیها السلام) را شاه زنان؛ دختر یزدگرد سوم پادشاه ایرانی معرفی می‌کند که در حمله مسلمانان به ایران اسیر شده بود. وی به ازدواج امام حسین (علیه السلام) درآمد و مادر گرامی حضرت امام سجاد (علیه السلام) نیز به شمار می‌آید.

البته لازم به ذکر است که این مطلب از نظر تاریخ‌نویسان معاصر پذیرفته نشده است؛ زیرا در منابع تاریخی آمده که ایشان هنگام تولد امام سجاد (ع) از دنیا رفته و تاریخ درگذشت او را 23 سال پیش از واقعه کربلا، یعنی در سال 37 هـ. ق دانسته‌اند. از این جهت امکان ندارد، او مادر کودکی باشد که در فاصله سه یا چهار سال پیش از حادثه کربلا به دنیا آمده باشد. این مسأله تنها در یک صورت قابل حل است که بگوییم شاه زنان کسی غیر از شهربانو مادر امام سجاد (علیه السلام) است.

نامگذاری حضرت رقیه (ع)

رقیه از «171#& رقی» به معنی بالا رفتن و ترقی گرفته شده است. گویا این اسم لقب حضرت بوده و نام اصلی ایشان فاطمه بوده است؛ زیرا نام رقیه در شمار دختران امام حسین (ع) کمتر به چشم می‌خورد و به اذعان برخی منابع، احتمال اینکه ایشان همان فاطمه بنت الحسین (ع) باشد، وجود دارد. در واقع، بعضی از فرزندان امام حسین (ع) دو اسم داشته‌اند و امکان تشابه اسمی نیز در فرزندان ایشان وجود دارد. گذشته از این، در تاریخ نیز دلایلی بر اثبات این مدعا وجود دارد.

چنانچه در کتب تاریخی آمده است: «در میان کودکان امام حسین (ع) دختر کوچکی به نام فاطمه بود و چون امام حسین(ع) مادر بزرگوارشان را بسیار دوست می‌داشتند، هر فرزند دختری که خدا به ایشان می‌داد، نامش را فاطمه می‌گذاشت. همان گونه که هرچه پسر داشتند، به احترام پدرشان امام علی (ع) وی را علی می‌نامید.»

اسیری حضرت رقیه

حضرت رقیه در واقعه عاشورا حدود سه یا چهار سال سن داشت که بعد از شهادت امام حسین(ع) و یارانش در عصر عاشورا به همراه دیگر زنان بنی‌هاشم توسط سپاه یزید به اسیری رفت اما داستان شهادت حضرت رقیه (ع).

از درون خرابه‌های شام، صدای کودکی به گوش می‌رسید. همه آنهایی که در میان اسرا بودند، خوب می‌دانستند که این صدای رقیه، دختر کوچک امام حسین (ع) است. او حالا از خواب بیدار شده بود و سراغ پدرش را می‌گرفت. انگار که خواب پدرش را دیده بود. یزید دستور داد سر امام حسین (ع) را به دختر کوچک نشان دهند و او را ساکت کنند، اما وقتی حضرت رقیه (ع) و امام حسین ع باز هم به هم رسیدند، اتفاق جانشوزی افتاد. اینبار پدر در سوگ رقیه نشست.

زیارتنامه حضرت رقیه سلام الله علیها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَتَنَا رُقِيَّةَ، عَلَيْكِ التَّحِيَّةُ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ امير المؤمنينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَدِيجَةَ الْكُبْرَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الرِّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا التَّقِيَّةُ التَّقِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الرِّكْبَةُ الْفَاضِلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ الْبَهِيَّةُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ، فَجَعَلَ اللَّهُ مَثْلَكَ وَمَاوَكَ فِي الْجَنَّةِ مَعَ آبَائِكَ وَأَجْدَادِكَ، الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ حَوْلَ حَرَمِكِ الشَّرِيفِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

تصاویر مرقد مطهر حضرت رقیه (س) در شهر دمشق